

Trusting Our Father

By Elder David P. Homer
Of the Seventy

Lita på vår Fader

Äldste David P. Homer
i de sjuttios kvorum

October 2024 general conference

God trusts us to make many important decisions, and in all matters He asks us to trust Him.

On June 1, 1843, Addison Pratt left Nauvoo, Illinois, to preach the gospel in the Hawaiian Islands, leaving his wife, Louisa Barnes Pratt, to care for their young family.

In Nauvoo, as persecutions intensified, forcing the Saints to leave, and later at Winter Quarters as they prepared to migrate to the Salt Lake Valley, Louisa faced the decision of whether to make the journey. It would have been easier to stay and to wait for Addison to return than to travel alone.

On both occasions, she sought guidance from the prophet, Brigham Young, who encouraged her to go. Despite the great difficulty and her personal reluctance, she successfully made the journey each time.

Initially, Louisa found little joy in traveling. However, she soon began to welcome the green prairie grass, colorful wildflowers, and patches of ground along the riverbanks. "The gloom on my mind wore gradually away," she recorded, "and there was not a more mirthful woman in the whole company."

Louisa's story has deeply inspired me. I admire her willingness to set aside her personal preferences, her ability to trust God, and how exercising her faith helped her to see the situation differently.

She has reminded me that we have a loving Father in Heaven, who cares for us wherever we are, and that we can trust Him more than anyone or anything else.

The Source of Truth

Gud anförtror oss att fatta många viktiga beslut och han ber oss att lita på honom i alla avseenden.

Den 1 juni 1843 lämnade Addison Pratt Nauvoo för att predika evangeliet på Hawaiiöarna och överlät åt sin hustru Louisa Barnes Pratt att ta hand om deras små barn.

När förföljelserna i Nauvoo tilltog och de heliga tvingades ge sig av, och senare i Winter Quarters när de förberedde sig för att färdas till Saltsjödalen, stod Louisa inför beslutet om hon skulle göra resan. Det skulle ha varit lättare att stanna kvar och vänta på att Addison skulle återvända än att resa ensam.

Vid båda tillfällena sökte hon vägledning från profeten Brigham Young, som uppmuntrade henne att åka. Trots de stora svårigheterna och sin personliga tvekan lyckades hon genomföra resan båda gångerna.

Till en början fann Louisa ingen större glädje i att resa. Hon började dock snart att uppskatta det gröna präriegräset, de färgglada vilda blommorna och marken längs flodstränderna. "Dysterheten i mitt sinne försvann gradvis", skrev hon, "och det fanns ingen gladare kvinna i hela sällskapet."

Louisas berättelse har inspirerat mig djupt. Jag beundrar hennes villighet att åsidosätta sina personliga preferenser, hennes förmåga att lita på Gud och hur hon genom att utöva sin tro kunde se situationen på ett annat sätt.

Hon har påmint mig om att vi har en kärleksfull Fader i himlen som bryr sig om oss var vi än är och att vi kan lita på honom mer än någon annan eller något annat.

Källan till all sanning

God trusts us to make many important decisions, and in all matters He asks us to trust Him. This is especially difficult when our judgment or public opinion differs from His will for His children.

Some suggest that we should redraw the lines between what is right and what is wrong because they say that truth is relative, reality is self-defined, or God is so generous that He does not actually care about what we do.

As we seek to understand and accept God's will, it is helpful to remember that the boundaries between right and wrong are not for us to define. God has established these boundaries Himself, based on eternal truths for our benefit and blessing.

The desire to change God's eternal truth has a long history. It started before the world began, when Satan rebelled against God's plan, seeking selfishly to destroy human agency. Following this pattern, people like Sherem, Nehor, and Korihor have argued that faith is foolish, revelation is irrelevant, and whatever we want to do is right. Sadly, so very often these deviations from God's truth have led to great sorrow.

While some things may depend on context, not everything does. President Russell M. Nelson has consistently taught that God's saving truths are absolute, independent, and defined by God Himself.

Our Choice

Whom we choose to trust is one of life's important decisions. King Benjamin instructed his people, "Believe in God; believe that he is ... ; believe that he has all wisdom ... ; believe that man doth not comprehend all the things which the Lord can comprehend."

Fortunately, we have the scriptures and guidance from living prophets to help us understand God's truth. If clarification beyond what we have is needed, God provides it through His prophets. And He will respond to our sincere prayers through the Holy Ghost as we seek to understand truths we do not yet fully appreciate.

Elder Neil L. Andersen once taught that we should not be surprised "if at times [our] personal views are not initially in harmony with the teachings of the Lord's prophet. These are moments of learning," he said, "of humility, when we go to our knees in prayer. We walk forward

Gud anförtror oss att fatta många viktiga beslut och han ber oss att lita på honom i alla avseenden. Det här är särskilt svårt när vårt omdöme, eller den allmänna opinionen, skiljer sig från hans vilja för sina barn.

En del tycker att vi borde dra om gränserna mellan vad som är rätt och fel eftersom de menar att sanningen är relativ, att verkligheten är något vi själva definierar eller att Gud är så generös att han egentligen inte bryr sig om vad vi gör.

När vi söker efter att förstå och acceptera Guds vilja är det bra att komma ihåg att det inte är upp till oss att fastställa gränserna mellan rätt och fel. Gud har själv satt de här gränserna, baserade på eviga sanningar till vår nytta och välsignelse.

Önskan att förändra Guds eviga sanning har en lång historia. Det började före världens begynnelse, när Satan gjorde uppror mot Guds plan och själviskt försökte förstöra människans handlingsfrihet. I enlighet med det här mönstret har människor som Sherem, Nehor och Korihor hävdat att tro är dårskap, att uppenbarelse är irrelevant och att allt vi vill göra är rätt. Tyvärr har dessa avvikelser från Guds sanning så ofta lett till stor sorg.

Även om vissa saker kan bero på sammanhanget, så gör inte allt det. President Russell M. Nelson har konsekvent lärt att Guds frälsande sanningar är absoluta, oberoende och definierade av Gud själv.

Vårt val

Vem vi väljer att lita på är ett av livets viktiga beslut. Kung Benjamin undervisade sitt folk: "Tro på Gud. Tro att han är ... Tro att han har all visdom ... Tro att människan inte förstår allt det som Herren kan förstå."

Lyckligtvis har vi skrifterna och vägledning från levande profeter som hjälper oss att förstå Guds sanning. Om det behövs förtydliganden utöver det vi har, ger Gud oss det genom sina profeter. Och han besvarar våra uppriktiga böner genom den Helige Anden när vi försöker förstå sanningar som vi ännu inte helt har tagit till oss.

Äldste Neil L. Andersen sa en gång att vi inte ska bli förvånade "om [våra] personliga åsikter ibland inte genast överensstämmer med Herrens profets lärdomar. De här stunderna låter oss lära", sa han "och ödmjuka oss när vi går ner på knä i bön. Vi går framåt i tro och litar på Gud efter-

in faith, trusting in God, knowing that with time we will receive more spiritual clarity from our Heavenly Father.”

At all times, it is helpful to remember Alma’s teaching that God gives His word according to the attention and effort we devote to it. If we heed God’s word, we will receive more; if we ignore His counsel, we will receive less and less until we have none. This loss of knowledge does not mean that the truth was wrong; rather, it shows that we have lost the capacity to understand it.

Look to the Savior

In Capernaum, the Savior taught about His identity and mission. Many found His words difficult to hear, leading them to turn their backs and “[walk] no more with him.”

Why did they walk away?

Because they did not like what He said. So, trusting their own judgment, they walked away, denying themselves blessings that would have come had they stayed.

It is easy for our pride to come between us and eternal truth. When we don’t understand, we can pause, let our feelings settle, and then choose how to respond. The Savior urged us to “look unto [Him] in every thought; doubt not, fear not.” When we focus on the Savior, our faith can start to overcome our concerns.

As President Dieter F. Uchtdorf encouraged us to do: “Please, first doubt your doubts before you doubt your faith. We must never allow doubt to hold us prisoner and keep us from the divine love, peace, and gifts that come through faith in the Lord Jesus Christ.”

Blessings Come to Those Who Stay

As the disciples walked away from the Savior that day, He then asked the Twelve, “Will ye also go away?”

Peter answered:

“Lord, to whom shall we go? thou hast the words of eternal life.

“And we believe and are sure that thou art that Christ, the Son of the living God.”

Now, the Apostles lived in the same world, and they faced the same social pressures as the disciples who walked away. However, in this moment, they chose their faith and trusted God,

som vi vet att vi så småningom får större andlig klarhet från vår himmelske Fader.”

Det är alltid bra att komma ihåg Almas undervisning om att Gud ger sitt ord i enlighet med den uppmärksamhet och ansträngning vi ägnar det. Om vi hörsammar Guds ord får vi mer; om vi ignorerar hans råd får vi mindre och mindre tills vi inte har något alls. Denna förlust av kunskap betyder inte att sanningen var fel, snarare visar det att vi har förlorat förmågan att förstå den.

Se till Frälsaren

I Kapernaum undervisade Frälsaren om sin identitet och sin mission. Många tyckte att det var svårt att höra hans ord, vilket fick dem att vända ryggen till och ”sluta vandra med honom”.

Varför gick de sin väg?

Därför att de inte tyckte om det han sa. Så de litade på sitt eget omdöme, gick därifrån och förnekade sig själva de välsignelser som skulle ha kommit om de hade stannat kvar.

Det är lätt att vårt högmod kommer emellan oss och evig sanning. När vi inte förstår kan vi stanna upp, låta känslorna lugna ner sig och sedan välja hur vi ska reagera. Frälsaren har uppmanat oss att vända oss till honom i varje tanke och inte tvivla, inte frukta. När vi fokuserar på Frälsaren kan vår tro börja övervinna vår oro.

President Dieter F. Uchtdorf ber oss att ”först tvivla på era tvivel innan ni tvivlar på er tro. Vi får aldrig låta tvivel hålla oss fångna och bort från den gudomliga kärleken, friden och de gåvor som kommer genom tro på Herren Jesus Kristus.”

Välsignelser kommer till dem som stannar kvar

När lärjungarna gick iväg från Frälsaren den dagen frågade han de tolv: ”Inte tänker ni väl också gå?”

Petrus svarade:

”Herre, till vem skulle vi gå? Du har det eviga livets ord,

och vi tror och förstår att du är [Kristus], Guds Helige.”

Apostlarna levde i samma värld och de mötte samma sociala påtryckningar som de lärjungar som gick sin väg. Men i det ögonblicket valde de sin tro och litade på Gud, och bevarade på så sätt

thus preserving blessings God gives to those who stay.

Perhaps you, like me, sometimes find yourself on both sides of this decision. When we find it difficult to understand or embrace God's will, it is comforting to remember that He loves us as we are, wherever we are. And He has something better for us. If we reach out to Him, He will assist us.

While reaching out to Him can be difficult, just as the father who sought healing for his son was told by the Savior, "All things are possible to him that believeth." In our moments of struggle, we too can cry out, "Help thou [my] unbelief."

Submitting Our Will to His

Elder Neal A. Maxwell once taught that "the submission of one's will is really the only uniquely personal thing we have to place on God's altar." No wonder King Benjamin was so eager that his people become "as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon him, even as a child doth submit to his father."

As always, the Savior set the perfect example for us. With a heavy heart, and knowing the painful work He had to do, He submitted to His Father's will, fulfilling His messianic mission and opening the promise of eternity to you and me.

The choice to submit our will to God's is an act of faith that lies at the heart of our discipleship. In making that choice, we discover that our agency is not diminished; rather, it is magnified and rewarded by the presence of the Holy Ghost, who brings purpose, joy, peace, and hope we can find nowhere else.

Several months ago, a stake president and I visited a sister in his stake and her young adult son. After years away from the Church, wandering difficult and unfriendly paths, she had returned. During our visit, we asked her why she had come back.

"I had made a mess of my life," she said, "and I knew where I needed to be."

I then asked her what she had learned in her journey.

With some emotion, she shared that she had learned that she needed to attend church long enough to break the habit of not coming and that she needed to stay until it was where she wanted

de välsignelser som Gud ger dem som stannar kvar.

Kanske du, liksom jag, ibland befinner dig på båda sidor av detta beslut. När vi har svårt att förstå eller acceptera Guds vilja är det trösterikt att minnas att han älskar oss som vi är, var vi än är. Och han har något bättre åt oss. Om vi vänder oss till honom hjälper han oss.

Det kan vara svårt att vända sig till honom, men precis som Frälsaren sa till fadern som sökte helande för sin son är "allt ... möjligt för den som tror". I våra svåra stunder kan också vi ropa: "Hjälp min otro!"

Att sätta Guds vilja framför vår egen

Äldste Neal A. Maxwell sa för länge sedan: "Underkastelsen av vår vilja [är] i själva verket den enda verkligt personliga gåva vi kan lägga på Guds altare." Inte undra på att kung Benjamin var så mån om att hans folk skulle bli "som ett barn: undergiven, mild, ödmjuk, tålmodig, kärleksfull, villig att underkasta sig allt som Herren anser lämpligt att lägga på henne, alldeles som ett barn underkastar sig sin far."

Som alltid var Frälsaren ett fullkomligt föredöme för oss. Med tungt hjärta och med vetskap om den smärtsamma uppgift han hade att utföra, underkastade han sig sin Faders vilja, fullbordade sin messianska mission och öppnade evighetens löfte för dig och mig.

Valet att underkasta oss Guds vilja är en troshandling som utgör kärnan i vårt lärjungeskap. När vi gör det valet upptäcker vi att vår handlingsfrihet inte minskar, snarare förstöras den och belönas genom den Helige Andens närvaro, som ger mening, glädje, frid och hopp som vi inte kan finna någon annanstans.

För flera månader sedan besökte en stavspresident och jag en syster i hans stav och hennes unge vuxne son. Efter att ha varit borta från kyrkan i flera år och vandrat på svåra och ovänliga stigar hade hon återvänt. Under vårt besök frågade vi henne varför hon hade kommit tillbaka.

"Jag hade ställt till det för mig", sa hon, "och jag visste var jag behövde vara."

Jag frågade då vad hon hade lärt sig under sin resa.

Något känslösamt berättade hon att hon hade lärt sig att hon behövde gå i kyrkan tillräckligt länge för att bryta vanan att inte komma, och att hon behövde stanna kvar tills det var där hon

to be. Her return was not easy, but as she exercised faith in the Father's plan, she felt the Spirit return.

And then she added, "I have learned for myself that God is good and that His ways are better than mine."

I bear witness of God, our Eternal Father, who loves us; of His Son, Jesus Christ, who saved us. They know our hurts and challenges. They will never forsake us and know perfectly how to succor us. We can be of good cheer as we trust Them more than anyone or anything else. In the sacred name of Jesus Christ, amen.

ville vara. Att komma tillbaka var inte lätt, men när hon utövade tro på Faderns plan kände hon Anden återvända.

Och sedan tillade hon: "Jag har för egen del lärt mig att Gud är god och att hans vägar är bättre än mina."

Jag vittnar om Gud, vår evige Fader, som älskar oss och om hans Son Jesus Kristus, som frälste oss. De känner till vår smärta och våra utmaningar. De överger oss aldrig och vet fullkomligt hur de ska bistå oss. Vi kan vara vid gott mod när vi litar på dem mer än någon annan eller något annat. I Jesu Kristi heliga namn, amen.